

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne
Čj. MSP-15/2016-OJD-SPZ/3
Počet listů: 2
Přílohy: 3

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Věc : obv. I. C. - stížnost pro porušení zákona

Příloha : trestní spis Okresního soudu ve Strakonících sp. zn. 3 T 111/2013
dvě sdělení Městského úřadu Strakonice, Odboru dopravy ze dnů 10.12.2015 a
22.12.2015 o skartaci přestupkových spisů

V trestní věci Okresního soudu ve Strakonících sp. zn. 3 T 111/2013 podávám podle
§ 266 odst. 1 tr. řádu **ve prospěch** obviněného **I. C.**,

stížnost pro porušení zákona

proti trestnímu příkazu Okresního soudu ve Strakonících ze dne 20.8.2013, č.j. 3 T 111/2013-29, který nabyl právní moci dne 11.9. 2013.

Výše citovaným trestním příkazem Okresního soudu ve Strakonících ze dne 20.8.2013, č.j. 3 T 111/2013-29, byl obviněný I. C. uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, úč. od 8. 12. 2012. Uvedený přečin spáchal tím, že

dne 4.5.2013 ve 14,55 hodin řídil osobní automobil tov.zn. Škoda Felicia LX, reg.zn. 5C3 8513, po místní komunikaci od obce Ř., okres S., směrem k pozemní komunikaci č. I/4, když byl u provozovny výkupu kovů kontrolován policejní hlídkou, a to přesto, že rozhodnutím Městského úřadu S., Odboru dopravy ze dne 5.11.2009, sp.zn. 2711/B/09/PHL, pravomocným dne 5.11.2009 mu byla mimo jiné uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 10 měsíců se započítáním od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí a ke dni 4.5.2013 neprokázal ve smyslu ustanovení § 123d odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, odbornou způsobilost podle zákona č. 274/2000 Sb., o získávání a zdokonalování

odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zdravotní způsobilost k vrácení řidičského oprávnění s odkazem na ustanovení § 102 odst. 5 výše uvedeného zákona.

Obviněnému byl za uvedený přečin uložen trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců, a trest zákazu činností spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 18 měsíců.

Trestní příkaz byl doručen Okresnímu státnímu zastupitelství ve Strakoniciích dne 29.8.2013 a obviněnému dne 2.9.2013, načež proti němu nebyl podán v zákonné lhůtě odpor, takže nabyl právní moci 11.9.2013.

Usnesením Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 14.8.2014, č.j. 3 T 111/2013-45, bylo podle § 83 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku rozhodnuto, že podmíněné odsouzení se ponechává v platnosti se současným prodloužením zkušební doby o jeden rok. Proti tomuto usnesení nebyla podána v zákonné lhůtě stížnost a nabylo tak právní moci dnem 2.9.2014.

Usnesením Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 1.10.2015, č.j. 3 T 111/2013-58, bylo podle § 83 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku opět rozhodnuto, že podmíněné odsouzení se ponechává v platnosti se současným prodloužením zkušební doby o další jeden rok.

Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 12.11.2015, č.j. 4 To 686/2015-67, byla stížnost státního zástupce směřující v neprospěch obv. I. C. proti výše citovanému usnesení okresního soudu zamítnuta podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu jako nedůvodná.

Shora specifikovaným trestním příkazem Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 20.8.2013, č.j. 3 T 111/2013-29, byl porušen zákon v neprospěch obviněného I. C., a to v ustanovení § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dopustí ten, kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonává činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána nebo pro kterou mu bylo odňato příslušné oprávnění podle jiného právního předpisu nebo pro kterou takové oprávnění pozbyl.

Z výše popsaného skutku stejně jako z předmětného rozhodnutí Městského úřadu Strakonice vyplývá, že obviněnému byla ve správním řízení uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 10 měsíců, kterou obviněný začal vykonávat ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, tedy od 5.11.2009. Z toho vyplývá, že její výkon byl ukončen uplynutím dne 5.9.2010. Obviněný pak byl odsouzen v souvislosti s řízením osobního automobilu dne 4.5.2013.

Nalézací soud při svém rozhodování zjevně vycházel z toho, že v době jízdy, tedy dne 4. 5. 2013, byla sice již sankce zákazu činnosti vykonána, ale jmenovaný nepožádal o vrácení řidičského oprávnění a neprokázal způsobilost k opětovnému řízení motorových vozidel.

K tomu je třeba dodat, že v době vydání trestního příkazu byl v soudní praxi uplatňován právní názor, podle něhož se i v takovém případě jedná o spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání ve smyslu § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Krátce poté, co výše citovaný trestní příkaz nabyl právní moci, bylo však vydáno dne 18.9.2013 pod sp. zn. 15 Tdo 876/2013 usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu, které se primárně týkalo případů, kdy řidič ztratí řidičské oprávnění po dovršení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů. V tomto usnesení se však též uvádí :„Stejně tak jednání řidiče, jemuž byl uložen trest nebo sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu nejméně jednoho roku a který vykonal uložený trest nebo sankci, ale dosud neprokázal zákonem stanovenou odbornou a zdravotní způsobilost k vrácení řidičského oprávnění a řídil motorové vozidlo, nevykazuje zákonné znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, ale takové jednání by mohlo být příslušným orgánem posouzeno jako výše označený přestupek.“

V odůvodnění výše citovaného usnesení velký senát Nejvyššího soudu poukázal na to, že řidič, který řídil motorové vozidlo poté, co vykonal zákaz řízení, aniž by po splnění zákonných podmínek požádal o vrácení řidičského průkazu, by byl v nerovném postavení vůči tomu, kdo řídil motorové vozidlo, ačkoliv nikdy nebyl držitelem řidičského oprávnění, když takového řidiče lze postihnout pouze pro přestupek. Taková nerovnost pak není důvodná ani přípustná.

Je třeba ještě dodat, že pokud výše uvedené usnesení hovoří o trestu nebo sankci zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu nejméně jednoho roku, odkazuje tím fakticky na ustanovení § 102 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., silničního zákona v úč. znění, podle kterého kromě dalšího platí, že pokud od právní moci rozsudku nebo rozhodnutí, jímž došlo k uložení trestu nebo sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, uplynul více než jeden rok, musí žadatel o vrácení řidičského oprávnění prokázat zdravotní a odbornou způsobilost. Tím spíše je pak nutné zmiňovaný závěr Nejvyššího soudu vztáhnout i na sankci zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel trvající kratší dobu než jeden rok, v kterémžto případě by žadatel při včasné podání žádosti dosáhl vrácení řidičského oprávnění i bez splnění těchto podmínek.

Na toto rozhodnutí velkého senátu pak navázala další rozhodnutí Nejvyššího soudu k této otázce, např. jeho usnesení ze dne 30.10.2013, sp.zn. 7 Tdo 986/2013, ze dne 26.8.2014, sp.zn. 7 Tz 33/2014, a ze dne 18.3.2015, sp. zn. 7 Tz 14/2015, kdy Nejvyšší soud uzavřel, že řídí-li osoba motorové vozidlo až po uplynutí lhůty stanovené mu správním orgánem pro zákaz řízení všech motorových vozidel, nemůže již mařit výkon jeho rozhodnutí, a tudíž ani naplnit zákonné znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Takové jednání pak může být kvalifikováno nanejvýš coby přestupek.

Z výše citované judikatury je tedy zřejmé, že vůči obviněnému nelze vyvozovat trestní odpovědnost za řízení motorového vozidla, jenž uskutečnil zhruba 2 roky a 8 měsíců poté, co vykonal sankci zákazu činnosti uloženou mu ve správním řízení. Protože se tohoto dopustil a zároveň nebyl držitelem platného řidičského oprávnění, bylo by jej možno postihnout toliko pro odpovídající přestupek.

Pro úplnost lze dodat, že toto porušení zákona mělo později za následek další odsouzení obviněného v trestní věci Okresního soudu ve Strakonici sp. zn. 3 T 181/2014 pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterého se dopustil řízením motorového vozidla v době výkonu trestu zákazu činnosti

spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu uloženého mu právě v přezkoumané věci téhož soudu sp. zn. 3 T 111/2013.

Proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud:

- 1) Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že pravomocným trestním příkazem Okresního soudu ve Strakonících ze dne 20.8.2013, č.j. 3 T 111/2013-29, byl porušen zákon v neprospěch obviněného I. C., a to v ustanovení § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,
- 2) podle § 269 odst. 2 trestního řádu napadený trestní příkaz zrušil a také zrušil další rozhodnutí na něho obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a
- 3) podle § 270 odst. 1 trestního řádu přikázal Okresnímu soudu ve Strakonících, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

JUDr. Robert Pelikán Ph.D.
Ministr spravedlnosti ČR

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [6 Tz 14/2016](#)